

Demografiek

Groei van het aantal huishoudens in de periode 1971–2011

In 1971 telde Nederland 3,3 miljoen meerpersoonshuishoudens en iets minder dan 0,7 miljoen eenpersoonshuishoudens. Tussen 1971 en 2011 is het aantal meerpersoonshuishoudens gestegen naar 4,7 miljoen, een stijging van ruim 40 procent. Het aantal eenpersoonshuishoudens verviervoudigde in diezelfde periode. In vrijwel alle fasen van de levensloop is het aantal en ook het aandeel van alleenstaanden gestegen.

De stijging van het aantal meerpersoonshuishoudens komt vooral voor rekening van paren zonder (thuiswonende) kinderen. Het aantal paren met kinderen lag in 2011 juist iets lager dan in 1971. Dat komt grotendeels door de toename van het aantal echtscheidingen en niet zozeer door een afname van het aantal personen dat kinderen krijgt. Paren met kinderen vallen door echtscheiding uiteen in eenpersoonshuishoudens en eenouderhuishoudens.

In 1971 bestond bijna 85 procent van de huishoudens met een referentiepersoon van 25–34 jaar uit paren. De overgrote meerderheid daarvan had ook al kinderen. In 2011 bestond van de 25–34-jarigen de helft uit paren, gelijk verdeeld over paren met en paren zonder kinderen. Het aantal eenpersoonshuishoudens steeg in diezelfde periode van slechts 12 procent naar circa 45 procent.

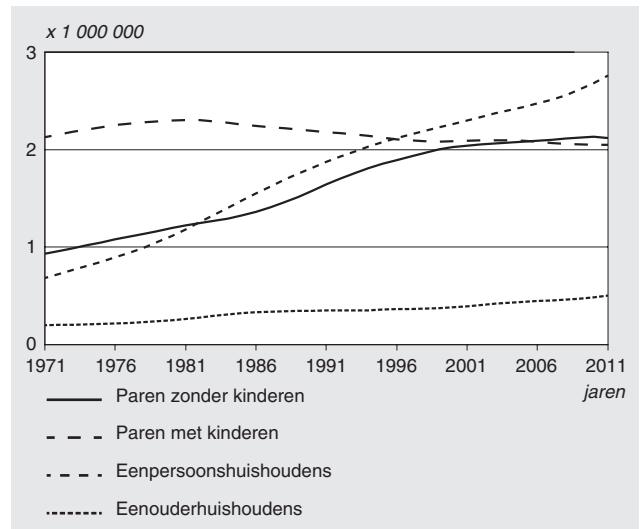
Vergeleken met de jaren zeventig is het tegenwoordig veel gebruikelijker dat mensen van deze leeftijd eerst een tijdje op zichzelf wonen voordat ze gaan samenwonen en trouwen. Het krijgen van kinderen wordt in vergelijking met de jaren zeventig ook uitgesteld. Vrouwen krijgen anno 2011 gemiddeld op 29-jarige leeftijd hun eerste kind.

In de leeftijdsgroep 45–54 jaar is het aandeel van huishoudens bestaande uit paren met kinderen gedaald van 70 naar 50 procent. Het aandeel van de eenpersoonshuishoudens steeg door de jaren heen vrijwel continu van 8 procent in 1971 tot ruim 24 procent in 2011. Het aantal paren zonder kinderen vertoont een opmerkelijke piek tussen 1990 en 2005. Deze wordt veroorzaakt doordat juist deze groep in de jaren zeventig relatief jong kinderen kreeg: dat betekent dat ze ook relatief jong waren toen de kinderen het ouderlijk huis verlieten. Latere generaties vrouwen kregen hun kinderen gemiddeld later. Daardoor daalde in deze leeftijdsgroep het aandeel van paren zonder kinderen weer. Het aandeel van paren met kinderen nam na 1990 juist toe vanwege het latere moederschap van vrouwen. Vrouwen die op 30–34-jarige leeftijd hun kinderen krijgen, hebben op 45–54-jarige leeftijd hun kinderen nog vaak thuis.

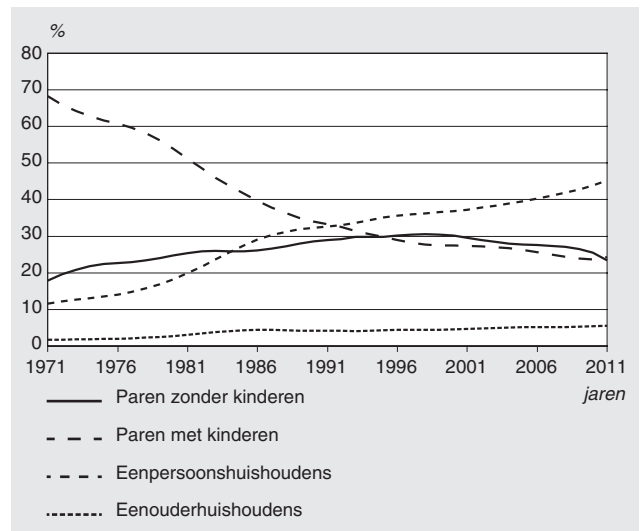
Bron

De gegevens in deze bijdrage zijn ontleend aan het project lange tijdreeks huishoudens. In dat project zijn huishoudensgegevens uit de Volkstelling 1971, de Arbeidskrachtentellingen, de Enquête beroepsbevolking en de GBA via tijdreeks technieken onderling vergelijkbaar gemaakt.

1. Huishoudensontwikkeling, 1971–2011

2. Huishoudensontwikkeling van 25–34-jarigen, 1971–2011

3. Huishoudensontwikkeling van 45–54-jarigen, 1971–2011

